

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Luftværnslovgivningen m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 343).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Luftværnslovgivningen m. v. i den Skikkelse, hvori Lovforslaget enstemmigt er vedtaget i det andet høje Ting.

Loven af 21. September 1939 om Borgernes Pligt til at stille deres faste Ejendom, Løsøre m. v. til Raadighed for Myndighederne med Henblik paa Beskyttelsen af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb udløber den 31. Marts 1948, men foreslaas ved Lovforslagets § 1 forlænget yderligere 1 Aar.

Naar denne Rekvisitionslov nu paa ny foreslaas forlænget, skyldes det, at Loven har dannet Grundlag for Rekvisitioner af private Grunde i Forbindelse med Anlæg af cementerede Dækningsgrave, de saakaldte Bunkers. Hvis Loven udløber nu, maa man forvente, at de private Grundejere vil fremsætte Krav paa Nedlæggelse af disse Dækningsgrave, idet Rekvisitionerne kun er sket til Brug og ikke til Eje. Jeg finder det imidlertid ikke forsvarligt at nedlægge Dækningsgravene i videre Omfang, end dette allerede er sket. Loven foreslaas derfor forlænget til 31. Marts 1949. Til det Tidspunkt har den Luftværnskommission, som Indenrigsministeriet har nedsat, afsluttet sit Arbejde, og den fornødne Lovgivning om Luftværnets fremtidige Ordning vil formentlig til den Tid være tilvejebragt.

Jeg vil gerne her ligesom i det andet høje Ting betone, at Loven nu ikke benyttes til Foretagelse af nye Rekvisitioner.

Ved Lovforslagets § 2 foreslaas Gyldigheden af § 1, § 2 og § 3, Stk. 1, i Loven af 30. Marts 1940 om visse Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb forlænget for 1 Aar. Disse Bestemmelser udløber ogsaa den 31. Marts 1948. Denne Lovs §§ 1 og 2 indeholder Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at tilvejebringe og gennemføre Luftværnsplaner, og Lovens § 3, Stk. 1, indeholder Hjemmel for en Række Bestemmelser af luftværnsmæssig Karakter, saaledes bl. a. Reglerne for Fabriksluftværn,

Murgennembrydning m. m. Da disse Bestemmelser er et Led i den nuværende Luftværnsordning, finder jeg det uheldigt at skulle ophæve dem, saa længe der ikke af Lovgivningsmagten er taget Beslutning om Luftværnets fremtidige Stilling. Gyldigheden for de tidsbegrænsede Bestemmelser i Loven af 1940 foreslaas derfor forlænget til 31. Marts 1949.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der var knyttet til Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget, anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig og hurtigt Behandling i dette høje Ting.

C. E. Christiansen: Jeg er ganske enig i den højtærede Ministers Betragtninger og mener, at Tiden ikke er inde til at ophæve Luftværnsloven. Jeg haaber imidlertid, at det snart maa blive muligt at faa udarbejdet og faa gennemført den nye Lovgivning om Luftværnet; og at det i hvert Fald ikke varer længere end det ene Aar, som den højtærede Minister lige har givet Tilsagn om.

Det er ingen Hemmelighed, at man rundt om finder de nuværende Dækningsrum generende og mange Steder skæmmende for Omgivelserne. Man venter med Længsel paa at faa en Ordning paa dette Omraade og helst en permanent Ordning, saa at man ved, hvordan man kan disponere i Fremtiden.

Jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Bjerre: Ved Forlængelsen af Luftværnsloven sidste Aar blev der rejst Spørgsmaal om, hvornaar den nedsatte Kommission kunde afgive en Betænkning, som kunde danne Grundlag for Ændring af Luftværnslovgivningen. Man mente dengang, at Kommissionen kunde afgive sin Betænkning saaledes, at en yderligere Forlængelse var unødvendig. Det har desværre vist sig ikke at være Tilfældet, og derfor er man selvsagt nødt til, ogsaa under Henvisning til det af den højtærede Minister fremførte, at forlænge Loven, men vi haaber fra alle Sider paa, at det i alle Tilfælde maa blive sidste Gang, og at der ikke skulde blive Anledning til at udnytte hele den Tid, som Forlængelsen omfatter. Jeg vil meget indestændigt henstille, at den højtærede Minister i det Omfang, det maatte være muligt, forsøger at fremme et endeligt Forslag om den ændrede Luftværnslovgivning, som vi formentlig skal have, saa at vi ikke kommer til at staa uforberedt i en kommende Situation.

Jeg lægger med Glæde Mærke til, at det ved Fremsættelsen af Lovforslaget i det